

1 grudnia 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

BIBLIOTKA

E046 5/21

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9089.

Kl. 37 a 2.

Maksymiljan Mund
(Lwów, Polska).

Sklepienie żelazo-betonowe.

Zgłoszono 7 kwietnia 1927 r.
Udzielono 25 czerwca 1928 r.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest sklepienie żelazo-betonowe, które różni się od dotychczas znanych konstrukcyj tem, że części nośne składają się z szeregu krzyżujących się wzajemnie pod pewnym kątem jednorakich belek, przyczem skrzyżowania tych belek są między sobą w punktach krzyżowania w razie potrzeby usztywnione. Dla szybszego wykonywania sklepienia można belki sklepieniowe składać z poszczególnych części (beleczek) żelazo-betonowych, dających się fabrycznie wytwarzać, a których styki również łączą się w razie potrzeby między sobą tak, by tworzyły połączenie usztywnione.

Rysunek przedstawia przedmiot wynalazku w kilku postaciach wykonania, przyczem fig. 1 przedstawia sklepienie w widoku z góry, fig. 2 jest widokiem perspek-

tywicznym dwóch belek sklepienia, fig. 3—widokiem perspektywicznym belki o końcach zaokrąglonych, a fig. 4—takimże widokiem belki z końcami cylindrycznymi.

Przedstawione na fig. 1 w ogólnym rzucie sklepienie składa się z belek 1, 2, 3 żelazo-betonowych, ustawionych względem siebie pod dowolnymi kątami i usztywnionych pomiędzy sobą w miejscach styku. Belki sklepieniowe są wykonane jako belki krótkie, których końce posiadają kształt zaokrąglony (fig. 3) lub cylindryczny (fig. 4) w celu szybkiego i szczelnego łączenia ich z belkami następnymi.

Jak przedstawia fig. 2 i 4, belki 1 posiadają końce cylindryczne i są zaopatrzone w żelazne wkładki 4. Ażeby ułatwić szybkie łączenie krzyżujących się belek, oraz wykonanie usztywnień pomiędzy nie-

mi, pozostawia się, według fig. 4, w tych miejscach, w których ma nastąpić połączenie wkładek, wydrążenia 8. W innych wykonaniach wystają w tych miejscach części wkładek 9, które umożliwiają połączenie ich z wkładkami innych elementów, np. z wkładkami 5.

Połączenie przedstawione na fig. 2 wykonuje się w ten sposób, że betonowe belki 1, 2, 3, zaopatrzone w żelazne wkładki 4, łączy się między sobą betonowymi wspornikami 7, 7', połączwszy poprzednio żelazne wkładki belek w miejscach 5, 6, 10 i 11 tak, by wkładki tworzyły w usztywniających miejscach styku jedną całość, poczem dopiero wykonuje się betonowe wsporniki 7, 7'.

Poszczególne belki mogą być zaopatrzone w miejsca wklęsłe 12 (fig. 3), w które wkłada się pod dowolnym kątem skierowane końce poprzecznych belek.

Płytę sklepieniową można nabetonować w całości na konstrukcję nośną, lub też ułożyć ją z pojedynczych płyt i następnie tak zespoić betonem, by tworzyły jedną całość z konstrukcją nośną. Można również przykryć konstrukcję nośną powłoką z desek, a do dolnej części belek nośnych przytwierdzić odpowiedni strop, np. strop systemu Rabitza. Kształt sklepienia jest zależny od krzywizny łuków i od nachylenia płaszczyzny belki względem osi sklepienia.

W celu umożliwienia zastosowania jednego i tego samego rodzaju belek dla sklepień rozmaitych rozpiętości można, według wynalazku, wykonywać poszczególne

belki w taki sposób, że każda z obu dłuższych krawędzi ma inną krzywiznę lub jest ograniczona cięciwami tych krzywizn. W zależności odżądanego kształtu całego sklepienia układa się te belki pierwszą lub drugą krawędzią do góry.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sklepienie żelazo-betonowe, znamienne tem, że konstrukcja nośna składa się z szeregu krzyżujących się wzajemnie jednorakich belek (1, 2, 3), których punkty skrzyżowania są w razie potrzeby usztywnione.

2. Żelazo-betonowe belki dla sklepienia według zastrz. 1, znamienne tem, że ich dwie dłuższe krawędzie posiadają kształt odmiennych krzywizn (łuków), zakreślonych z jednego środka lub z kilku środków, lub są ograniczone cięciwami tych łuków.

3. Żelazo-betonowe belki dla sklepienia według zastrz. 1, znamienne tem, że ich końce są zaokrąglone lub cylindryczne.

4. Żelazo-betonowe belki dla sklepienia według zastrz. 1, znamienne tem, że posiadają wycięcia, przez które przechodzą widoczne, odsłonięte wkładki żelazne (9), lub z których wystają części tych wkładek, w celu umożliwienia łączenia ich z wkładkami innych elementów.

Maksymilian Mund.
Zastępca: Inż. W. Suchowiak,
rzecznik patentowy.

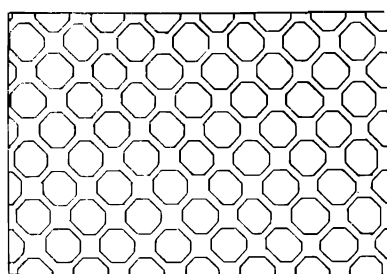

Fig. 1.

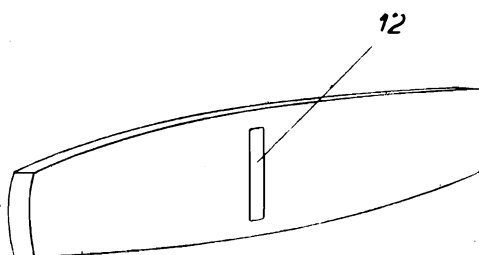

Fig. 3.

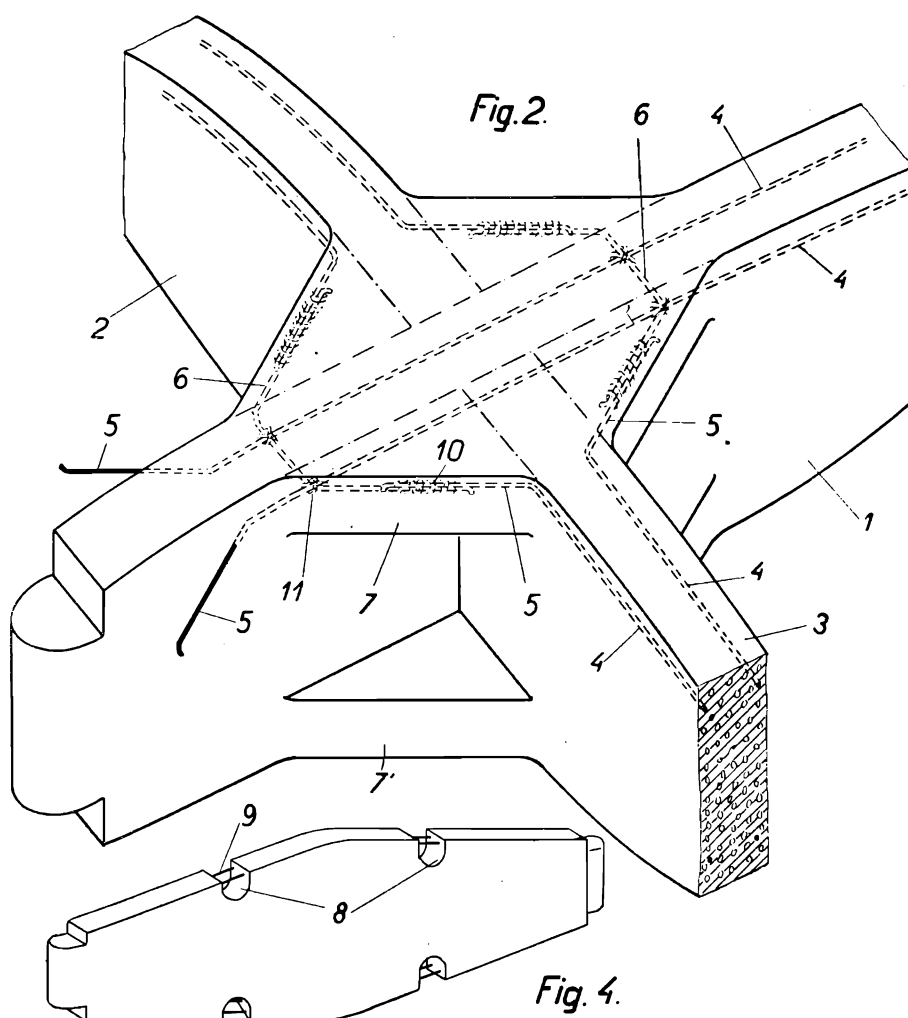

Fig. 4.